

บทที่ ๖

บทสรุป และข้อเสนอแนะ

บทสรุป

ปัจจุบันข้าวโพดเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญมาก ผลผลิตข้าวโพดประมาณ ๘๐% เป็นผลผลิตเพื่อการส่งออกและมีแนวโน้มที่มีการส่งออกมากขึ้น แต่เนื่องจากการส่งออกข้าวโพดทั้งหมดทั้งของภาคเอกชนและภาครัฐบาล มักผ่านขั้นตอนของการอบและความชื้นในเมล็ดข้าวโพดให้อยู่ในมาตรฐาน ๑๔% เพราะข้าวโพดเป็นธัญพืชที่มีคุณลักษณะต่างจากธัญพืชอื่น คือลักษณะของ เมล็ดมีผิวบางและมีความชื้นสูง ในขณะที่เก็บเกี่ยว ซึ่งง่ายต่อการเกิดเชื้อรา อันเป็นสาเหตุของการเกิดสารพิษ อัฟลาท็อกซิน (Aflatoxin) ที่เป็นอันตรายต่อชีวิตมนุษย์และสัตว์ ในปัจจุบันการค้าข้าวโพดจึงมักคำนึงถึงคุณภาพข้าวโพด โดยพิจารณาระดับความเข้มข้นของอัฟลาท็อกซินในข้าวโพด ความชื้น และสิ่งเจือปน ดังนั้นไซโลข้าวโพดจึงเป็นสิ่งจำเป็นในการแก้ปัญหาดังกล่าว และในอนาคตไซโลยังสามารถใช้เป็นที่รับจํานําสินค้า เกษตรและรับฝากข้าวโพดจากพ่อค้าคนกลางหรือพ่อค้าส่งออกด้วย

ในการศึกษาได้พิจารณาถึงโครงสร้างราคาข้าวโพดในแต่ละระดับก่อน เพราะราคาข้าวโพดเป็นตัวแปรสำคัญในการส่งออกข้าวโพด และความต้องการใช้ข้าวโพดภายในประเทศ โดยใช้วิธี Spectral Analysis เปรียบเทียบระหว่างระดับราคาที่ฟาร์มกับระดับราคาท้องถิ่น และระดับราคาขายส่งในตลาดกรุงเทพฯ กับระดับราคาส่งออกข้าวโพดเอฟ โอ บี (FOB) พบว่าระดับราคาในแต่ละระดับนั้นมีความสัมพันธ์กัน มีส่วนประกอบที่เป็น Cyclical กัน กล่าวคือ เมื่อระดับราคาข้าวโพดในตลาดท้องถิ่นเปลี่ยนแปลงไป ทำให้ระดับราคาที่ฟาร์มเปลี่ยนแปลงไปด้วย เช่นเดียวกันเมื่อระดับราคาข้าวโพดในตลาดส่งออกเปลี่ยนแปลงไป ทำให้ระดับราคาข้าวโพดในตลาดกรุงเทพฯเปลี่ยนแปลงไปด้วย นอกจากนี้ยังสามารถทราบถึง ความสัมพันธ์ของ ๒ อนุกรมที่มีความต่างกัน จะมีความสัมพันธ์กันหรือไม่ โดยพิจารณาจากค่า Coherency ส่วนความสัมพันธ์ที่แสดงถึงความสัมพันธ์การนำและการตามหรือ Lead-Lag ของส่วนประกอบที่เป็น seasonal นั้น จะทราบได้จากค่า Phase Angle และค่า Gain โดยพิจารณาจากค่า gain ทั้งหมดที่กล่าวข้างต้นเป็นการศึกษาถึงโครงสร้างราคา ซึ่งเป็นพื้นฐานในการศึกษาถึงความต้องการข้าวโพดในประเทศ และความต้องการใช้ไซโลข้าวโพด

เนื่องจากในปัจจุบันปริมาณความจุไซโลข้าวโพดทั้งภาคเอกชนและภาครัฐบาลรวมกันเท่ากับ ๒,๗๘๖ พันตัน หรือคิดเป็น ๘๗.๑% ของปริมาณผลผลิตทั้งหมด ในอนาคตเมื่อปริมาณผลผลิตสูงขึ้น ความต้องการข้าวโพดมีมากขึ้น โดยพิจารณาจากความต้องการข้าวโพดที่ใช้ในอุตสาหกรรมเลี้ยงสัตว์ ความต้องการข้าวโพดเพื่อส่งออก และความต้องการข้าวโพดเพื่อเก็บเป็นสต็อกและอื่น ๆ จากการศึกษาถึงตัวแปรต่าง ๆ ที่กำหนดความต้องการข้าวโพดรวมทั้งประเทศ พบว่าความต้องการข้าวโพดรวมทั้งประเทศ เท่ากับ ๔,๘๙๓ พันตันในปี ๒๕๒๖ เพิ่มขึ้นเป็น ๑๐,๔๘๗ พันตันในปี พ.ศ. ๒๕๓๕ หลังจากนั้น จึงทำการวิเคราะห์หาความต้องการใช้ไซโลข้าวโพด โดยการพิจารณาอัตราหมุนเวียนข้าวโพดที่เก็บรักษาไว้ในไซโล พบว่าความต้องการใช้ไซโลข้าวโพดเพิ่มขึ้นจาก ๖๘,๕๐๓ พันตันในปี ๒๕๒๖ เป็น ๑๔๖,๘๒๖ พันตัน ในปี ๒๕๓๕ แสดงให้เห็นว่าไซโลข้าวโพดมีบทบาทมากยิ่งขึ้นในอนาคต

จากความต้องการใช้ไซโลข้าวโพดที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปีนั้น ได้ทำการศึกษาในรายละเอียดในแต่ละปี โดยพิจารณาปี ๒๕๒๖ เป็นหลัก หาขนาดและแหล่งที่ตั้งของไซโลข้าวโพดในประเทศไทย ว่าควรมีขนาดและแหล่งที่ตั้งที่ไหนดบ้าง โดยใช้วิธี Linear Programming พบว่า ในจำนวน ๘ ภาคที่ทำการศึกษามีเพียง ๒ ภาคเท่านั้นที่ไม่จำเป็นต้องมีไซโลคือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนตะวันออกเฉียงเหนือและภาคตะวันออกที่เหลืออีก ๗ ภาคคือ ภาคเหนือ ภาคกลางตอนบน ภาคกลาง ภาคนครหลวง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือหรือตะวันตก และภาคตะวันตก มีความต้องการไซโลใช้สำหรับเก็บรักษาข้าวโพด อบข้าวโพด มีความจุประมาณ ๘๖,๖๐๒ ตัน, ๒๒๖,๘๓๐ ตัน, ๑๑,๘๘๔ ตัน, ๑,๑๖๘,๑๖๖ ตัน, ๑๘๐,๖๑๕ ตัน, ๑๘๘,๖๐๗ ตัน และ ๒๑,๑๓๘ ตันตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกับสภาพปัจจุบันแหล่งที่ตั้งและขนาดความจุของไซโลข้าวโพดของภาคเอกชนมีอยู่เพียง ๔ ภาคคือภาคนครหลวง ภาคกลาง ภาคกลางตอนบน และภาคเหนือ มีความจุรวมเท่ากับ ๑,๘๕๒,๐๐๐ ตัน, ๗๒๘,๘๘๐ ตัน, ๑๗๘,๔๔๐ ตัน และ ๓๐,๐๐๐ ตันตามลำดับ สำหรับแหล่งที่ตั้งของภาครัฐบาลมีอยู่ที่ภาคกลางตอนบน ภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนตะวันตก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตะวันออก และภาคตะวันตก มีความจุแห่งละ ๓,๐๐๐ ตัน และภาคกลางตอนบนมีความจุรวมถึง ๘,๐๐๐ ตัน ซึ่งนับว่าเป็นปริมาณความจุที่มากที่สุดของภาครัฐบาล

จากการศึกษาพบว่าแหล่งที่ตั้งของไซโลข้าวโพดนั้น มักตั้งตามศูนย์กลางผลผลิตข้าวโพด (Corn Belt) และจุดที่เหมาะสมในการส่งออก กล่าวคือ มีเส้นทางการขนส่งทางน้ำที่สะดวก และเสียค่าใช้จ่ายในการขนส่งน้อย ซึ่งขณะนี้แหล่งที่ตั้งของไซโลส่งออกที่เหมาะสมตั้งอยู่ภาคนครหลวงคืออยู่ที่จังหวัดสมุทรปราการ ขณะนี้มีทั้งสิ้น ๖ แห่งมีปริมาณความจุรวม ๑,๘๕๒ พันตันหรือคิดเป็นร้อยละ ๘๗.๕๖

ของผลผลิตข้าวโพดทั้งหมด

ที่กล่าวว่า จังหวัดสมุทรปราการ เหมาะที่เป็นแหล่งที่ตั้งของไซโลส่งออก เพราะ

๑. ไซโลส่งออก ต้องมีท่าเทียบเรือที่ได้มาตรฐาน ได้รับการรับรองจากกรมเจ้าท่า สามารถรับเรือขนาดกินน้ำลึกไม่น้อยกว่า ความลึกของร่องน้ำสันดอน คือ ๒๗ ฟุตได้

๒. ต้องติดต่อกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการส่งออกเช่น กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เกี่ยวกับการรอมยาฆ่าแมลง บริษัทตรวจสอบมาตรฐานเพื่อรับรองน้ำหนัก และคุณภาพ กรมศุลกากรเพื่อขออนุญาตส่งออก ตลอดจนติดต่อเอเยนต์ของเรือใหญ่ และพนักงานนำร่องเรือของกรมเจ้าท่า เพื่อนำเรือเข้ามารับข้าวโพด

๓. ไซโลส่งออกต้องมีเครื่องจักรที่ทันสมัยในการบริการข้าวโพดแบบเทหึ่ง และบรรจุ กระสอบสามารถส่งมอบได้ชั่วโมงละ ๒๐๐-๕๐๐ ตัน

จากคุณสมบัติทั้ง ๓ ข้อดังกล่าว จังหวัดสมุทรปราการ มีคุณสมบัติดังกล่าวครบถ้วนและอยู่ในทำเลที่เหมาะสมที่สุด

ส่วนไซโลท้องถิ่น มักทำหน้าที่รับซื้อข้าวโพด เพื่อขายต่อให้ผู้ส่งออกอื่น หรือเก็บสำรองไว้สำหรับตนเองเพื่อส่งออก จึงควรตั้งอยู่ในแหล่งเพาะปลูกข้าวโพด และเสียค่าใช้จ่ายในการขนส่งถูก ดังนั้นไซโลประเภทนี้ควรตั้งอยู่ในภาคกลาง และภาคกลางตอนบน จังหวัดที่สำคัญได้แก่ จังหวัดอยุธยา (ได้แก่อำเภอบางบาล, อำเภอบางไทร, อำเภอนครหลวง) และจังหวัดนครสวรรค์ (อำเภอดงพญาไชย) ปัจจุบันมีไซโลท้องถิ่นตั้งที่ อำเภอบางบาล, อำเภอบางไทร จังหวัดอยุธยา รวมทั้งสิ้น ๑๐ แห่ง และมีปริมาณความจุทั้งสิ้น ๗๒๘,๘๘๐ ตัน คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๘๓ ของผลผลิตข้าวโพดทั้งหมด อย่างไรก็ตามส่วนใหญ่ของแหล่งที่ตั้งไซโลท้องถิ่นนั้น อยู่ที่อำเภอบางบาล ในจังหวัดอยุธยา ทั้งนี้เพราะอำเภอบางบาล อยู่ทำเลที่ตั้งที่ดี กล่าวคือ

๑. มีทางหลวงสายสำคัญ ๑ ๔ สายที่เชื่อมโยงกับแหล่งผลิตได้สะดวก

- สาย ๓๐๒๒ (พระพุทธบาท-ท่าเรือ) เชื่อมแหล่งผลิตทางภาคเหนือ
- สาย ๓๐๓๔ เชื่อมกับทางหลวงสายที่ ๒๑ (เพชรบูรณ์-ท่าเรือ) ซึ่งต่อไปยังแหล่งผลิตภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
- สาย ๓๒๖๗ อ่างทอง-ท่าเรือ เชื่อมต่อกับแหล่งผลิตภาคตะวันตก คือ สุพรรณบุรี และกาญจนบุรี ได้

- สาย ๓๐๔๘ เชื่อมต่อกับสระบุรี และแหล่งผลิตภาคเหนือและภาคตะวันออก-
ออกเฉียงเหนือได้

๒. มีสภาพเป็นคิ่งน้ำมาก สามารถสร้างท่าเรือขนถ่ายสินค้าได้ดี

๓. ขนส่งข้าวโพดเข้ากรุงเทพ โดยทางน้ำประหยัดค่าขนส่งมากเพียง ๔๐-๔๕ บาท/
กระสอบเท่านั้น เมื่อเปรียบเทียบกับกรขนส่งทางบก จะเสียค่าใช้จ่ายประมาณ ๑๐๐ บาท/กระสอบ
และไม่ต้องประสบปัญหาอื่น ๆ เช่นบรทุกเกินน้ำหนัก และต้องติดเวลาห้ามรถบรรทุกเข้า

อย่างไรก็ตาม ไซโลท้องถิ่นยังไม่สามารถพัฒนาเป็นไซโลส่งออกได้โดยสมบูรณ์ เพราะ
มีปัญหาต่าง ๆ แต่ในอนาคตหากได้ปรับปรุงแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ได้ คือ

๑. ปัญหาเรือใหญ่มารับข้าวโพด เข้ามาโดยกระพันทัน และต้องรีบออก ไม่สามารถรอ
คอยการขนถ่ายของเรือล่าเสียงจากไซโลเหล่านี้ได้

๒. ปัญหาการขนส่งทางน้ำในฤดูแล้ง ช่วงเดือนกุมภาพันธ์-มิถุนายน ในแม่น้ำป่าสักเป็น
ทางผ่านสำคัญ จะขนส่งได้น้อย เปลืองค่าระวางขนส่งทางน้ำมากขึ้น

๓. ปัญหาการขาดน้ำหนัก ระหว่างล่าเสียงข้าวโพดมาส่งเรือใหญ่ โดยการลักขโมย

๔. ปัญหาการปล่อยเรือล่าเสียงให้พืดกับจังหวัดของเรือใหญ่มาคอยรับข้าวโพด โดย
เฉพาะในฤดูฝน ถ้าการขนถ่ายช้าที่ปลายทาง อาจทำให้คุณภาพข้าวโพดเสื่อมเนื่องจากความชื้นสูง

๕. ปัญหาการติดต่อกับบุคคลภายนอกโดยเฉพาะเจ้าหน้าที่กรมศุลกากร และบริษัทตรวจ-
สอบคุณภาพ ย่อมเปลืองทั้งเวลาและค่าใช้จ่ายมากกว่า ไซโลส่งออก

หากแก้ไขปัญหาดังกล่าวข้างต้นได้ ไซโลท้องถิ่นจะพัฒนาเป็นไซโลส่งออกที่มีประสิทธิภาพ
ยิ่งกว่าไซโลส่งออกที่จังหวัดสมุทรปราการ เพราะไซโลท้องถิ่นสามารถรับซื้อข้าวโพดได้ถูกกว่า
เนื่องจากตั้งอยู่ใกล้แหล่งผลิต และค่าจ้างแรงงานถูก ทำให้ต้นทุนในการส่งออกต่ำสามารถแข่งขันกับ
ต่างประเทศได้

สำหรับไซโลขนบท ซึ่งเป็นไซโลที่สร้างตามจังหวัดต่าง ๆ มีขนาดความจุตั้งแต่ ๓,๐๐๐ ตัน

ถึง ๕,๐๐๐ ตันขึ้นไป มีวัตถุประสงค์ช่วยพยุงราคาข้าวโพดในระยะที่ผลผลิตออกสู่ตลาดมาก โดยที่ไซโลเหล่านี้จะรับซื้อข้าวโพดจากชาวไร่โดยตรง หรือจากคนกลางต่างจังหวัด และนำออกขายแก่โรงงานผลิตอาหารสัตว์หรือผู้ส่งออก..

ขณะนี้ไซโลชนบทที่เป็นของภาคเอกชนมีเพียง ๖ แห่ง รวมปริมาณความจุ ๒๐๘,๕๕๐ ตัน คิดเป็นร้อยละ ๖.๕๓ ของผลผลิตทั้งหมดตั้งในแหล่งที่มีการเพาะปลูกข้าวโพดมากคือจังหวัดนครราชสีมา อำเภอตากฟ้า ในจังหวัดนครสวรรค์, อำเภอตะพานหินในจังหวัดพิจิตร, ตำบลห้วยเกิดในจังหวัดพิจิตร, อำเภอพระพุทธบาท ในจังหวัดสระบุรี ภาครัฐบาลมี ๗ แห่ง ดำเนินการโดยองค์การตลาดเพื่อเกษตรกร รวมความจุ ๒๑,๐๐๐ ตัน โดยตั้งที่อำเภอหนองฉาง ในจังหวัดอุทัยธานี, อำเภอวังสะพุง ในจังหวัดเลย, อำเภอพัฒนานิคม ในจังหวัดลพบุรี, อำเภอ빙สามพัน ในจังหวัดเพชรบูรณ์, อำเภอกันทรลักษ์ ในจังหวัดศรีสะเกษ, อำเภอตากฟ้า ในจังหวัดนครสวรรค์ และอำเภอปากช่องในจังหวัดนครราชสีมา

ไซโลชนบทมีประโยชน์มากในด้านการเก็บรักษา และพยุงราคาไม่ว่าจะดำเนินการโดยเอกชนหรือ โดยรัฐบาลก็ตาม โดยควรมีขนาดความจุตั้งแต่ ๓,๐๐๐ ตันขึ้นไป จึงจะได้ผลตอบแทนที่คุ้มทุน ฉะนั้นรัฐบาลควรส่งเสริมให้มีการจัดตั้งไซโลชนบทมากกว่านี้ เพราะจะเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมมาก

กล่าวโดยสรุป รัฐบาลควรส่งเสริมการจัดตั้งไซโลชนบทขึ้นตามจุดต่าง ๆ ที่เป็นแหล่งเพาะปลูก เพื่อเป็นการพยุงราคาในขณะที่ผลผลิตข้าวโพดออกสู่ตลาดมาก สามารถต่อรองกับพ่อค้าได้ ที่สำคัญสามารถเก็บรักษาข้าวโพดให้มีคุณภาพดีตามที่ตลาดต้องการได้ ตั้งแต่จากเกษตรกรจนกว่าจะถึงมือพ่อค้าผู้ส่งออก เป็นเวลานานเพื่อผู้ส่งออกจะได้วางแผนการค้าของตนได้เต็มที่ ซึ่งการจัดตั้งไซโลชนบทอาจทำได้โดยเอกชน และฝ่ายรัฐบาลเองตลอดทั้งสถาบันเกษตรกร เช่น กลุ่มเกษตรกร สหกรณ์การเกษตร อนึ่ง เพื่อให้สถาบันเกษตรกรมีประสิทธิภาพพอที่จะดำเนินการได้ควรมีการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ทางด้านการเงิน ควรร่วมกับธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ การขายผลผลิตและชำระเงินกู้ควรร่วมกับองค์การตลาด เพื่อเกษตรกรและให้เอกชนที่ชำนาญการเป็นที่ปรึกษา ขณะนี้การประสานงานดังกล่าว เริ่มทำบ้างแล้ว ซึ่งได้ผลพอสมควร ในเชิงนโยบายของรัฐเห็นสมควรที่จะส่งเสริมการร่วมมือนี้ให้มากยิ่งขึ้นและให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นด้วย

อย่างไรก็ตาม ในเชิงไซโลชนบทหากรัฐบาลไม่สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ได้ควรให้เอกชนเข้ามาดำเนินการด้านไซโลชนบท ส่วนไซโลส่งออกและไซโลท้องถิ่นนั้นเอกชน
ดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพอยู่แล้ว การขยายตัวก็คงมีอีกไม่มากนัก จะมีก็แต่การขยายตัวของ
ไซโลท้องถิ่น เป็นไซโลส่งออกมากขึ้น การสร้างไซโลใหม่แต่ละแห่งต้องใช้เงินลงทุนสูงมาก จาก
การประเมินตัวอย่างเงินลงทุนในโครงการไซโลและคลังสินค้า ขนาดความจุประมาณ ๒,๐๐๐ ตัน
ของส่วนพัฒนาโครงการบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรม (IFCT)^๑ ต้องใช้เงินลงทุนทั้งสิ้น ๑๐ ล้านบาท
ซึ่งเป็นขนาดความจุของไซโลชนบทเท่านั้น และขนาดความจุของไซโลที่ให้ผลตอบแทนคูนั้น ควร
จะเป็น ๓,๐๐๐ ตันขึ้นไป^๒

ข้อเสนอแนะ

๑. ควรมีการแก้ไขปัญหาคูณภาพข้าวโพดของไทย ตั้งแต่ผู้ผลิตจนถึงผู้ส่งออก

ก. เสือนระยะเวลาเพาะปลูกออกไป จะได้เก็บเกี่ยวผลผลิตตอนปลายฤดู
ซึ่งมีความชื้นไม่สูงมาก อย่างไรก็ตาม การเสือนระยะเวลาเพาะปลูกก่อให้เกิดปัญหาเรื่องปริมาณ
น้ำฝนในเขตเพาะปลูกที่ต้องอาศัยธรรมชาติ คงทำได้ในท้องที่ ที่มีระบบชลประทานเอื้ออำนวยเท่านั้น

ข. ส่งเสริมให้เกษตรกรและพ่อค้าท้องถิ่นใช้เครื่องอบเมล็ดพืช เพื่อลด
ความชื้นหลังจากเก็บเกี่ยว จะสามารถแก้ปัญหาเกษตรกร และพ่อค้าท้องถิ่นเก็บรักษาข้าวโพดอย่าง
ไม่ถูกต้องได้ และเอื้ออำนวยให้เกษตรกรสามารถเก็บรักษาข้าวโพดไว้รอจำหน่ายในช่วงราคาสูง
ได้อีกด้วย

ค. ส่งเสริมให้มีการลงทุนสร้างไซโลชนบท เก็บรักษาพืชผลในภูมิภาคต่าง ๆ
เพื่ออำนวยให้พ่อค้าท้องถิ่นทำการรวบรวมก่อนที่จะขนส่งไปยังกรุงเทพ ได้เก็บรักษาข้าวโพดอย่าง

^๑ "Preliminary Report on Silo for North-Eastern" (Bangkok :
Development Division Research and Planning Department, IFCT, October
8, 1980), pp. 13-15.

^๒ สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์, ฝ่ายกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร กองโครงการ,
อ้างแล้ว

ถูกต้อง อันจะเป็นการยกระดับในขั้นแรกก่อน ไซโลที่สร้างขึ้นอาจส่งเสริมให้เอกชนดำเนินการให้บริการในการเก็บรักษาแก่พ่อค้าท้องถิ่นทั่วไป หรือ องค์การตลาดเพื่อเกษตรกรก็ได้

ง. ควรมีการจัดหาสินค้าระยะยาวหรือสินค้าสดเพื่อสนับสนุนการสร้างไซโลชนบทแก่เกษตรกรและพ่อค้า ในการจัดซื้อเครื่องมือเครื่องใช้ โดยเฉพาะเครื่องอบเมล็ดพืช ซึ่งจะได้สินค้าดังกล่าวจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ หรือธนาคารพาณิชย์อื่น ๆ

จ. ควรมีการตรวจสอบคุณภาพข้าวโพดที่แน่นอน โดยบริษัทตรวจสอบและให้มีอำนาจทำการตรวจสอบคุณภาพที่ท่าเรือปลายทาง รวมถึงเรือที่จะขนส่งข้าวโพดที่ผู้ซื้อจัดหาเรือมาเอง ในการขายแบบ F.O.B. ก่อนที่จะอนุญาตให้ส่งออกได้ ควรมีการพิจารณาถึงความสามารถของเรือที่จะขนส่งว่าสามารถเก็บรักษาข้าวโพดให้มีคุณภาพดีเพียงไร เมื่อคำนึงถึง ระยะเวลาในการขนส่งไปยังประเทศผู้ซื้อ, รูปแบบของการขนส่งและการผ่านแถบมรสุม ทั้งนี้เพื่อให้เป็นที่ตกลงของทั้งสองฝ่ายเกี่ยวกับขอบเขตความรับผิดชอบต่อการเกิดปัญหา Aflatoxin ระหว่างการขนส่ง

ฉ. ในกรณี ผู้ซื้อเป็นองค์การผูกขาดการนำเข้าประเทศ การขายข้าวโพดควรขายผ่านสมาคมพ่อค้าข้าวโพดและพืชพันธุ์ไทย เพื่อจะได้ต่อรองหรือเจรจา เมื่อมีปัญหาคุณภาพข้าวโพด นอกจากนั้นยังสามารถตรวจสอบคุณภาพข้าวโพดได้ดีกว่า

๒. ควรปรับนโยบายการส่งออกข้าวโพดของรัฐบาล โดยยกเลิกระบบโควต้าและระบบการขายร่วมและเน้นให้มีการค้าเสรีเกิดขึ้น ทำให้ราคาตลาดโลก คือตัวกำหนดการตัดสินใจเข้ามาซื้อขายของผู้ซื้อ ผู้ขาย ทำให้ราคาข้าวโพดที่เกษตรกรขายดีขึ้น นอกจากนั้นยังขจัดพวกเสือนอนกินที่ขายไปโควต้า ทำให้ขยายตลาดส่งออกได้มากขึ้น เมื่อมีความต้องการข้าวโพดส่งออกมากขึ้น ก่อให้เกิดมีการลงทุนสร้างไซโลมากขึ้น โดยสามารถเช่าเรือลำใหญ่ ซึ่งทำให้ต้นทุนต่ำลง ในที่สุดผลดีจะตกอยู่กับเกษตรกรขายข้าวโพดได้ราคาดีขึ้น ทำให้มีการปรับปรุงการผลิตและทำให้ผลผลิตเพิ่มขึ้นได้